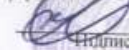

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан ФТД

Тетяна ІВАНІШЕНА

Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

29 серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія костюма

Назва дисципліни

Призначення Робочої програми

Рівень вищої освіти

Мова навчання

Обсяг дисципліни, кредитів ЕКТС

Статус дисципліни

Факультет

Кафедра

Для освітніх програм різних спеціальностей

Перший (бакалаврський)

Українська

4

Вибіркова

Технологій і дизайну

Технології і конструювання швейних виробів

Форма здобуття освіти	Обсяг дисципліни		Кількість годин						Форма семестрового контролю
			Аудиторні заняття					Самостійна робота (в т.ч. ІРС)	Залік
	Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття		
Д	4	120	50	16	34			70	+
З	4	120	10	4	6			110	+

Робоча програма складена на основі освітніх програм підготовки бакалавра та стандарту вищої освіти спеціальності

Робоча програма складена

канд.техн.наук, доц.

Лариса КРАСНЮК

Науковий ступінь, учене, звання

Ім'я, ПРІЗВИЩЕ автора(ів)

Схвалена на засіданні кафедри ТКШВ

Назва

Протокол №1 від 29.08.2025р.

Зав. кафедри

ТКШВ

Назва

Світлана КУЛЕШОВА

Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою факультету технологій і дизайну

Голова вченої ради факультету

Тетяна ІВАНІШЕНА

Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Хмельницький 2025

ІСТОРІЯ КОСТЮМА

Тип (статус) дисципліни	Вибіркова
Освітній рівень	Перший (бакалаврський)
Мова викладання	Українська
Семестр	-
Кількість встановлених кредитів ЄКТС	4
Форми здобуття освіти, для яких викладається дисципліна	Очна (денна)/заочна

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, має: засвоїти комплекс теоретичного та практичного матеріалу про сутність, зміст, структуру, закономірності розвитку костюму як частини матеріальної і духовної культури в її історичному становленні; розрізняти костюми різних епох і країн; визначати основні елементи костюма різних епох та знати їх назви; знати матеріали, з яких виготовлявся одяг у різні історичні періоди; знати особливості художніх стилів різних епох, естетичні ідеали краси, конструктивно-композиційну побудову чоловічих та жіночих костюмів різних епох і країн; використовувати базові знання з історії костюму в проектуванні різних видів одягу; застосовувати знання з історії костюму у своїй професійній діяльності.

Зміст навчальної дисципліни. Історія костюма Древнього світу: костюм Стародавнього Єгипту, костюм Древньої Греції, костюм Древнього Риму. Особливості матеріальної культури та стильові особливості костюма середньовіччя. Історія розвитку матеріальної культури та костюма Європи епохи Відродження: костюм італійського, іспанського та французького Відродження. Історія розвитку західноєвропейського костюма XVII-XVIII ст. Характеристика матеріальної культури та костюма Європи XIX ст. Загальна характеристика та розвиток західноєвропейського костюма XX ст. Творчий шлях відомих дизайнерів одягу XX-XXI ст.ст.

Запланована навчальна діяльність: Мінімальний обсяг навчальних занять в одному кредиті ЄКТС навчальної дисципліни для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за денною формою здобуття освіти становить 10 годин; для заочної форми – 2–3 години на 1 кредит ЄКТС.

Форми оцінювання результатів навчання: захист лабораторних робіт; ескізи; колажі; презентація результатів виконання індивідуальних завдань; письмове опитування (тестування).

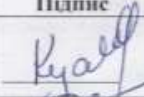
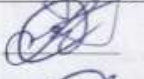
Вид семестрового контролю: залік.

Навчальні ресурси:

1. Історія костюма: метод. вказівки до лаб. робіт для студ. напряму підготовки «Технологія виробів легкої промисловості» уклад. О. М. Троян .-Хмельницький: ХНУ, 2014.- 24 с.
2. Корницька Л.А. Художнє проектування одягу. (Історія костюма)[Текст]: навч. посіб./ Л.А. Корницька.-Львів:Новий світ-2000,2011.-434с.
3. Шевнюк О.Л. Історія костюма: навч. посіб./ О.Л. Шевнюк.-К.:Знання, 2008.-375с.
4. Головенко Т.М. Історія костюму: культурна спадщина народів світу: навчальний посібник / Т.М. Головенко, О.П. Козарь, Ю.С. Бондарчук, О.В. Шовкомуд. – Луцьк: ЛНТУ; Мукачєво: МДУ, 2023. – 252 с.
5. Краснюк Л. В. Проектування колекції чоловічого та жіночого одягу на основі композиційних елементів формоутворення стилю авіатор / Л. В.Краснюк , О. М.Луцевська , Л. В.Буханцова , О. М.Троян // Art and design. – 2023. – №2(22). – С. 141–156 <https://drive.google.com/file/d/13hJfqaogHiUohkbUrEtVK4RUz2HLzjXM/view>
6. Модульне середовище. URL: <https://msn.khmnu.edu.ua/>
7. Електронна бібліотека університету. URL: <http://library.khmnu.edu.ua/>

Викладач: канд.техн.наук, доц. Краснюк Л.В.

2 ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

Посада	Назва факультету	Підпис	Ініціали, прізвище
Завідувач кафедри технологій і конструювання швейних виробів, д-р.техн.наук, проф.	Факультет технологій і дизайну		Світлана КУЛЕШОВА
Гарант освітньо-професійної програми, канд.техн.наук, доц.	Факультет технологій і дизайну		Оксана ДОМБРОВСЬКА
✓ Декан	Факультет технологій і дизайну		Тетяна ІВАНІШЕНА

3 ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Історія костюма» є однією із вибірових дисциплін і займає вагомe місце у підготовці фахівців освітнього рівня «бакалавр» за спеціальністю 182 Технології легкої промисловості за освітньо-професійною програмою «Конструювання та технології швейних виробів».

Відповідно освітньої програми дисципліна має забезпечити:

- **компетентності:** ІК. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми з виробництва та технологій легкої промисловості або у процесі навчання. ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій. ЗК3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК4. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК7. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК8. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. ФК13. Здатність використовувати знання і розуміння фундаментальних наук для вирішення професійних задач. ФК8. Здатність професійно використовувати спеціальну термінологію з проектування й виготовлення продуктів виробництва та технологій легкої промисловості.

- **програмні результати навчання:** ПРН6. Володіти професійною термінологією та основними поняттями з дизайну виробів легкої промисловості. ПРН.7. Описувати, ідентифікувати та класифікувати об'єкти легкої промисловості. ПРН.10. Збирати, обробляти, аналізувати інформацію, що стосується виробів легкої промисловості, технологій їх виробництва. ПРН11. Мати навички самостійного виконання типових професійних завдань. ПРН14. Формувати структуру асортименту виробів легкої промисловості у відповідності до їх цільового призначення та вимог споживачів. ПРН.20. Зберігати та примножувати досягнення і цінності суспільства.

Мета дисципліни. Всебічне вивчення естетики, форм і конструкцій костюма в історичному аспекті, враховуючи соціально-економічні умови епохи, країни, притаманний естетичний ідеал краси людини, характерні риси культури, мистецтва, загального художнього стилю.

Предмет дисципліни. Особливості будови історичного костюма різних епох і країн.

Завдання дисципліни. Всебічне вивчення художніх стилів різних епох і країн; відмінностей особливостей предметного середовища та історичного костюма різних епох і країн; ознайомлення з основними видами одягу, матеріалами, видами оздоблення; доповненнями та аксесуарами історичного костюма; вміння грамотно передавати засобами художньої графіки особливості історичних костюмів різних епох і країн.

Результати навчання. Після вивчення дисципліни студент повинен засвоїти комплекс теоретичного та практичного матеріалу про сутність, зміст, структуру, закономірності розвитку костюму як частини матеріальної і духовної культури в її історичному становленні; розрізняти костюми різних епох і країн; визначати основні елементи костюма різних епох та знати їх назви; знати матеріали, з яких виготовлявся одяг у різні історичні періоди; знати особливості художніх стилів різних епох, естетичні ідеали краси, конструктивно-композиційну побудову чоловічих та жіночих костюмів різних епох і країн; використовувати базові знання з історії костюму в проектуванні різних видів одягу; застосовувати знання з історії костюму у своїй професійній діяльності.

4. Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	лекції	лабор. роботи	СРС	лекції	лабор. роботи	СРС
Розділ 1. Історичний розвиток костюма від часів стародавнього світу до кінця XVIII ст.	8	17	35	4	6	55
Розділ 2. Історичний розвиток костюма XIX – XX ст.	8	17	35			55
Разом за семестр:	16	34	70	4	6	110

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

Перелік лекцій для студентів денної форми здобуття освіти

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	Вступ у курс “Історія костюма”. Мета та задачі курсу. Костюм стародавнього світу. Костюм Стародавнього Єгипту, Стародавньої Греції, Древнього Риму. Естетичний ідеал. Чоловічий та жіночий костюми. Літ.: [1, с.7-8; 2, с.17-45; 3, с.42-75; 4, с. 18-46].	2
2.	Характеристика костюма середніх віків. Естетичний ідеал. Особливості розвитку чоловічого та жіночого костюма романського та готичного періодів. Літ.: [1, с.9-10; 2, с.50-64; 3, с.110-139].	4
3.	Історія розвитку західноєвропейського костюма епохи Відродження (Ренесанс). Розквіт культури і мистецтва. Естетичний ідеал. Костюм італійського, іспанського та французького Відродження. Літ.: [1, с.11-12; 2, с.69-81; 3, с.140-175].	4
4.	Загальна характеристика та особливості європейського костюма епохи бароко (XVII-XVIII ст.). Загальна характеристика епохи. Естетичний ідеал. Чоловічий та жіночий костюми епохи бароко. Літ.: [1, с.13-14; 2, с.88-94; 3, с.176-190].	2
5.	Загальна характеристика костюма Європи XIX ст. Чоловічий та жіночий костюми Франції XIX ст. Костюм стилю ампір. Костюм стилю романтизм. Літ.: [1, с.15-16; 2, с.108-124; 3, с.236-281; 4, с. 47-64].	2
6.	Загальна характеристика західноєвропейського костюма кінця XIX початку XX ст. Костюм стилю модерн. Естетичний ідеал. Особливості розвитку чоловічого та жіночого костюма початку XX ст. Відомі дизайнери початку XX ст. Літ.: [1, с.17-18; 2, с.347-362; 3, с.282-303].	2
Разом:		16

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	Вступ у курс “Історія костюма”. Мета та задачі курсу. Костюм стародавнього світу. Костюм Стародавнього Єгипту, Стародавньої Греції, Древнього Риму. Естетичний ідеал. Чоловічий та жіночий костюми. Літ.: [1, с.7-8; 2, с.17-45; 3, с.42-75; 4, с. 18-46].	2

2	Загальна характеристика костюма Європи XIX ст. Чоловічий та жіночий костюми Франції XIX ст. Костюм стилю ампір. Костюм стилю романтизм. Костюм стилю модерн. Літ.: [1, с.13-14; 2, с.88-94; 3, с.176-190].	2
Разом:		4

5.2 Зміст лабораторних занять

Перелік лабораторних робіт для студентів денної форми здобуття освіти

№ п/п	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
1	Чоловічий та жіночий костюм стародавнього світу. Літ.: [1, с.7-8].	4
2	Чоловічий та жіночий костюм романського та готичного періоду (X-XII ст., XIII-XV ст.). Літ.: [1, с.9-10].	8
3	Італійський чоловічий та жіночий костюм епохи Відродження. Літ.: [1, с.11-12].	8
4	Французький чоловічий та жіночий костюми епохи бароко. Літ.: [1, с.13-14].	4
5	Чоловічий та жіночий костюм Франції XIX ст. Літ.: [1, с.15-16].	4
6	Чоловічий та жіночий західноєвропейський кінця XIX початку XX ст. Літ.: [1, с.17-18].	6
Разом:		34

Перелік лабораторних робіт для студентів заочної форми здобуття освіти

№ п/п	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
1	Чоловічий та жіночий костюм стародавнього світу. Літ.: [1, с.7-8].	2
2	Чоловічий та жіночий костюм Франції XIX ст. Літ.: [1, с.15-16].	4
Разом:		6

У процесі виконання лабораторних робіт з дисципліни студенти набувають практичних навичок, зокрема із: аналізу особливостей історичного костюма різних епох і країн; визначення відмінних особливостей предметного середовища різних епох; виконання інформаційного пошуку, аналізу та систематизації літературних джерел з історії костюма та матеріальної культури; вміння грамотно передавати засобами художньої графіки особливості історичного костюма різних періодів.

5.3 Зміст самостійної роботи

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до виконання і захисту лабораторних робіт, презентацій, тестування з теоретичного матеріалу тощо. Студенти заочної форми здобуття освіти виконують контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний здобувач вищої освіти отримує у викладача у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка навчальної дисципліни у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни та необхідні документи з її навчально-методичного забезпечення.

Зміст самостійної роботи студентів денної форми здобуття освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1, підготовка до виконання лабораторної роботи №1	4
2	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1, підготовка до виконання лабораторної роботи №1	4
3	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2, підготовка до захисту лабораторної роботи № 1 та до виконання лабораторної роботи № 2.	4
4	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2, підготовка до захисту лабораторної роботи № 1 та до виконання лабораторної роботи № 2.	4
5	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, підготовка до захисту лабораторної роботи № 2 та до виконання лабораторної роботи № 3.	4
6	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, підготовка до захисту лабораторної роботи № 2 та до виконання лабораторної роботи № 3.	4
7	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, виконання лабораторної роботи № 3.	4
8	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, виконання лабораторної роботи № 3.	4
9	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4, підготовка до захисту лабораторної роботи № 3 та до виконання лабораторної роботи № 4.	4
10	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4, підготовка до захисту лабораторної роботи № 3 та до виконання лабораторної роботи № 4.	4
11	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5, підготовка до захисту лабораторної роботи № 4 та до виконання лабораторної роботи № 5.	4
12	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5, підготовка до захисту лабораторної роботи № 4 та до виконання лабораторної роботи № 5.	4
13	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6, підготовка до захисту лабораторної роботи № 5 та до виконання лабораторної роботи № 6.	4
14	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6, підготовка до захисту лабораторної роботи № 5 та до виконання лабораторної роботи № 6.	4
15	Підготовка до захисту лабораторної роботи № 6. Підготовка до тестового контролю	4
16	Підготовка до захисту лабораторної роботи № 6. Підготовка до тестового контролю	4
17	Підготовка до тестового контролю	6
Разом:		70

На самостійне опрацювання студентів виносяться визначені у методичних рекомендаціях до лабораторних робіт та самостійної роботи питання з кожної теми. Керівництво самостійною роботою здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій у позаурочний час. Вимоги до виконання контрольної роботи (для студентів заочної форми здобуття освіти) викладені у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни.

6 Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних методів. Зокрема, лекції (з використанням методів візуалізації), лабораторні заняття (з використанням методів комп'ютерного моделювання, семінарів), самостійна робота. На лабораторних заняттях визначальним критерієм позитивної оцінки знань є інформаційний рівень, де студент повинен не лише пам'ятати та відтворити заучене, а вміти творчо осмислити повний обсяг інформації за завданням викладача із застосуванням сучасних інформаційних технологій, які мають за мету набуття студентами практичних навичок з аналізу історії моди, а також творчо

використовувати отриману інформацію при замальовці костюмів різних епох і народів (одягу, взуття, головних уборів, зачісок, прикрас, аксесуарів).

7 Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час лекційних та лабораторних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування перед допуском до лабораторного заняття;
- презентація і захист лабораторних робіт і формування звіту по роботі;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу;

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати поточного контролю, який проводиться методом тестування з усього матеріалу дисципліни. Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи, суму балів нижчу за 60 відсотків від максимального балу, не отримує залік, поки не виконає обсяг роботи, передбачений Робочою програмою. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». Здобувач вищої освіти, який набрав позитивний середньозважений бал (60 відсотків і більше від максимального балу) з усіх видів поточного контролю вважається допущеним до підсумкового контролю.

8 Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до лабораторних занять (вивчення теоретичного матеріалу з теми, активно працювати на занятті, готувати презентації робіт, брати участь у дискусіях).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене лабораторне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі. Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час лабораторних занять та тестування. Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без вірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

У межах вивчення навчальної дисципліни здобувачам вищої освіти передбачено визнання і зарахування результатів навчання, набутих шляхом неформальної освіти, що розміщені на доступних платформах (<https://7eminar.ua/>, <https://seminar.expertus.com.ua/>, <https://sys2biz.com.ua/seminars/>, <https://finacademy.net/ua/webinars>), які сприяють формуванню компетентностей і поглибленню результатів навчання, визначених робочою програмою дисципліни, або забезпечують вивчення відповідної теми та/або виду робіт з програми навчальної дисципліни (детальніше у Положенні про порядок визнання та зарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ).

9 Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності **не допускаються**.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти з будь-якого виду навчальної роботи (структурної одиниці) використовуються наведені нижче узагальнені критерії:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерію оцінювання
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає логічний виклад відповіді мовою викладання (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння прикладними програмами. Здобувач не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки, демонструє практичні навички з вирішення фахових завдань. При відповіді допустив дві–три несуттєві похибки .
Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання правил, закономірностей тощо. Відповідь здобувача вищої освіти будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві–три несуттєві помилки .
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури навчальної дисципліни, допускає неточності і суттєві помилки у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачеві вищої освіти, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення навчальної дисципліни.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів денної форми здобуття освіти

Аудиторна робота						Контрольні заходи	Семестровий контроль (залік)	Разом
Лабораторні роботи №:						Тестовий контроль:	За рейтингом	
1	2	3	4	5	6			
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)								
6-10	6-10	6-10	6-10	6-10	6-10	24-40	0	60-100
36-60								

Примітки: Т – тема навчальної дисципліни

Оцінювання результатів захисту лабораторної роботи

Виконана й оформлена відповідно до встановлених Методичними рекомендаціями вимог лабораторна робота комплексно оцінюється викладачем при її захисті з урахуванням таких критеріїв: самостійність та правильність виконання; повнота відповіді та знання з проєктування виробів різного призначення у визначеному стилі.

Результат виконання і захисту здобувачем вищої освіти кожної лабораторної роботи оцінюється відповідно до таблиці Критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти та рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей з присвоєнням йому відповідної суми балів. У випадку виявлення здобувачем рівня знань, нижчого ніж 60 відсотків від максимального балу, встановленого Робочою програмою для кожної структурної одиниці, лабораторна робота йому *не зараховується* і для її захисту він має детальніше опрацювати матеріал з теми роботи, методику її виконання, виправити грубі помилки та повторно вийти на її захист у призначений для цього викладачем час.

Критерії оцінювання лабораторних робіт здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерію оцінювання лабораторних робіт
9, 10 балів Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Оцінка «10» передбачає логічний виклад відповіді, демонструє якісне оформлення роботи і володіння прикладними програмами. Здобувач не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки, демонструє практичні навички з вирішення фахових завдань. При відповіді допустив дві–три несуттєві <i>помилки</i> .
7, 8 балів Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання правил, закономірностей тощо. Відповідь здобувача вищої освіти будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві–три <i>несуттєві помилки</i> .
6 балів Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури навчальної дисципліни, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
5 балів і менше Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачеві вищої освіти, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення навчальної дисципліни.

Оцінювання результатів навчання з теоретичного матеріалу (тестовий контроль)

Тест, передбачений Робочою програмою, складається із 20 тестових завдань, кожне з яких є рівнозначним. Максимальна сума балів, яку може набрати студент, складає 40.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тестовий контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 24 до 40 балів.

Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	0-11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Відсоток правильних відповідей	0-59	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Кількість отриманих балів	0	24	26	28	30	32	34	36	38	40

На тестування відводиться 20 хвилин. Студент проходить тестування і в он-лайн режимі у Модульному середовищі для навчання. При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів заочної форми здобуття освіти

Аудиторна робота		Самостійна, індивідуальна робота		Семестрови й контроль	Разом
Лабораторні роботи * №:		Контрольна робота	Тестовий контроль	Залік	Сума балів
1	2				
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)					
6-10	6-10	24-40	24-40	0	60-100
12-20					

Примітка. *Вимоги до оцінювання лабораторних робіт студента-заочника аналогічні вимогам, що пред'являються до здобувачів освіти денної форми

Оцінювання контрольної роботи здобувачів, які навчаються за заочною формою здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – два теоретичних і одне – практичне. Кількість завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначає кафедра. Зміст завдань наведено в методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються якість її виконання та захист, кожен з цих показників оцінюються максимально: кожне з теоретичних завдань – 5 балами, практичне завдання 10 балами, загальна максимальна сума балів становить 20. Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Теоретичне питання № 2	6	8	10
Практичне завдання	12	16	20
Всього балів	24		40

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (24 бали) та максимального (40 балів), знаходиться в межах 25-39 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижченаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання у балах з усіх видів навчальної роботи до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені нижче у таблиці «Співвідношення».

Таблиця 2 – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна оцінка (опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з освітнього компонента)	
		Залік	Іспит/диференційований залік
A	90-100	Зараховано	Відмінно/Excellent – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з освітнього компонента, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89		Добре/Good – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з освітнього компонента та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82		Задовільно/Satisfactory – достатній рівень. Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з освітнього компонента
D	66-72		
E	60-65		
FX	40-59	Незараховано	Незадовільно/Fail – недостатній рівень. Низка запланованих результатів навчання з освітнього компонента відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39		Незадовільно/Fail – Результати навчання відсутні

Семестровий залік виставляється на останньому занятті за умови якщо загальна сума балів, яку накопичив здобувач з дисципліни (іншого освітнього компонента) за результатами **поточного** контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «**зараховано**», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення. Присутність здобувача у цьому випадку не є обов'язковою.

10 Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Основні форми (типи) одягу, створеного людством.
2. Основні фактори, що впливали на розвиток костюма в Древньому Єгипті.
3. Основні матеріали, кольори та основні види оздоблення в костюмі Древнього Єгипту.
4. З яких елементів складається чоловічий костюм в Стародавньому Єгипті?
5. Чим відрізняються костюми фараона, жерця, воєначальника, раба?
6. Жіночий костюм Стародавнього Єгипту: одяг, зачіски, прикраси, косметика.
7. Основні риси культури Древньої Греції, як вони втілювались в костюмі.
8. Основні фактори, що впливали на розвиток костюма в Древній Греції.
9. Чоловічий одяг Стародавньої Греції: одяг, взуття, зачіски, прикраси, тканини, кольори.
10. Жіночий костюм Стародавньої Греції: одяг, взуття, зачіски, прикраси, тканини, кольори.
11. Основні риси культури Римської імперії, як вони втілювались в костюмі.
12. Основні матеріали, кольори та види оздоблення костюма Древнього Риму.
13. Чоловічий костюм Стародавнього Риму: одяг, взуття, зачіски, прикраси, тканини, кольори. ?
14. Жіночий костюм Стародавнього Риму: верхній та нижній одяг, зачіски, взуття, прикраси.
15. Особливості костюма раннього Середньовіччя (IX – XII ст.).
16. Основні матеріали, кольори та види оздоблення костюма епохи раннього середньовіччя.
17. Особливості костюма пізнього Середньовіччя.
18. Основні фактори, що впливали на розвиток костюма епохи Відродження в Італії.
19. Естетичний ідеал жінки епохи Відродження в Італії, як він втілювався в костюмі.
20. Основні фактори, що впливали на розвиток костюма епохи Відродження у Франції.

21. Естетичний ідеал жінки епохи Відродження у Франції, як він втілювався в костюмі.
22. Матеріали, кольори та основні види оздоблення костюма епохи Відродження у Франції.
23. Чоловічий костюм епохи Відродження у Франції.
24. Основні фактори, що впливали на розвиток костюма епохи Відродження в Іспанії.
25. Естетичний ідеал жінки епохи Відродження в Іспанії, як він втілювався в костюмі.
26. Матеріали, кольори та основні види оздоблення костюма епохи Відродження в Іспанії.
27. Особливості чоловічого костюма епохи Відродження в Іспанії.
28. Естетичний ідеал чоловіка XVII ст. у Франції, як він втілювався в костюмі.
29. Естетичний ідеал жінки XVII ст. у Франції, як він втілювався в костюмі.
30. Основні риси стилю «бароко», його вплив на розвиток костюма XVII ст. у Франції.
31. Основні мистецькі стилі XVII ст. у Франції, їх вплив на розвиток костюма.
32. Основні риси стилю «рококо», його вплив на розвиток костюма XVIII ст. у Франції.
33. Естетичний ідеал чоловіка XVIII ст. у Франції, як він втілювався в костюмі.
34. Естетичний ідеал жінки XVIII ст. у Франції, як він втілювався в костюмі.
35. Основні відмінності стилю «бароко» від стилю «рококо».
36. Основні риси стилю «класицизм», його вплив на розвиток костюма XVIII ст. у Франції.
37. Основні фактори, що впливали на розвиток чоловічого та жіночого костюма XIX ст.
38. Матеріали, кольори та основні види оздоблення костюма XIX ст.
39. Естетичний ідеал жінки XIX ст. (друге рококо).
40. Естетичний ідеал чоловіка XIX ст.
41. Основні мистецькі стилі кінця XIX- початку XX ст., їх вплив на розвиток костюма.
42. Естетичний ідеал жінки в епоху модерна (кінець XIX- початок XX ст.).
43. Основні фактори, що впливали на розвиток костюма XX ст.
44. Розвиток західноєвропейського костюма на початку XX століття. Відомі дизайнери одягу.
45. Естетичний ідеал жінки початку XX ст., як він втілювався в костюмі.

10 Навчально-методичне забезпечення

Навчальний процес з дисципліни «Історія костюма» забезпечений навчально-методичними ресурсами. Зокрема:

1. Історія костюма: метод. вказівки до лаб. робіт для студ. напряму підготовки «Технологія виробів легкої промисловості» уклад. О. М. Троян .-Хмельницький: ХНУ, 2014.- 24 с.

12. Матеріально-технічне та програмне забезпечення дисципліни

Обладнання та інструменти: олівці, фарби.

Інформаційна та комп'ютерна підтримка: ПК, планшет, смартфон або інший мобільний пристрій, проєктор. Програмне забезпечення: програми Microsoft Office або аналогічні, доступ до мережі Інтернет, робота з презентаціями.

Вивчення навчальної дисципліни не потребує використання спеціального програмного забезпечення, крім загальнонавчаних програм і операційних систем.

13 Рекомендована література

Основна

1. Історія костюма: метод. вказівки до лаб. робіт для студ. напряму підготовки «Технологія виробів легкої промисловості» уклад. О. М. Троян .-Хмельницький: ХНУ, 2014.- 24 с.
2. Корницька Л.А. Художнє проектування одягу. (Історія костюма): навч. посіб./ Л.А. Корницька. - Львів: Новий світ, 2011. - 434с.
3. Шевнюк О.Л. Історія костюма: навч. посіб./ О.Л. Шевнюк.-К.:Знання, 2008. - 375с.
4. Головенко Т.М. Історія костюму: культурна спадщина народів світу: навчальний посібник / Т.М. Головенко, О.П. Козарь, Ю.С. Бондарчук, О.В. Шовкомуд. – Луцьк: ЛНТУ; Мукачєво: МДУ, 2023. – 252 с.

Додаткова

1. Засорнова І. О., Краснюк Л. В., Журавльова Х. О. Дизайн-проекування жіночого

ансамблю в стилі мілітарі // Art and design. – 2019. – №4. – С. 34–45
<https://artdesign.knutd.edu.ua/wp-content/uploads/sites/33/2020/02/34-45-%D0%97%D0%90%D0%A1%D0%9E%D0%A0%D0%9D%D0%9E%D0%92%D0%90.pdf> .

2. Краснюк Л. В. Проєктування колекції чоловічого та жіночого одягу на основі композиційних елементів формоутворення стилю авіатор / Л.В.Краснюк, О.М.Луцевська, Л.В.Буханцова, О.М.Троян // Art and design. – 2023. – №2(22). – С. 141–156
<https://drive.google.com/file/d/13hJfqaoqHiUohkbUrEtVK4RUz2HLzjXM/view> .

3. Селезньова А. В. Історія костюма: курс лекцій з дисципліни для студентів спеціальності 022 «Дизайн» / А.В.Селезньова. Хмельницький: ХНУ, 2021. - 139 с.

4. Кара-Васильєва Т. Історія української вишивки : книга-альбом / Т. Кара-Васильєва. – К. : Мистецтво, 2008. – 464 с.

5. Мельник М. Т. Мода: від авангарду до япстерів / Мирослав Мельник - К.: MODOSLAV, 2018. - 190 с.

6. Мельник М.Т. Індустрія моди : навч. посібник / М.Т.Мельник - Київ: Ліра, 2013. - 264с.

14 Інформаційні ресурси

1 Модульне середовище. URL: <https://msn.khmnu.edu.ua/>

2 Електронна бібліотека університету. URL <http://library.khmnu.edu.ua/>

3 Репозитарій ХНУ. URL : <https://library.khmnu.edu.ua/#>.